However, - אלא הא דבעי רבא יש העדאה כולי regarding this which *Rovo* queried; is there a warning, etc.

OVERVIEW

רב סמא established the (ברייתא and בריית) of כלב שנטל חררה by a case of צרורות ואייעד, and the מחלוקת there between ר"א ורבנן was whether מחלוקת (the view of ר"א) or מראה לצרורות מראה (רבנן מראה). The מראה לצרורות continues with what seems to be a question on יש העדאה לצרורות query whether רבא when it is a מחלוקת between מחלוקת. Our חוספות clarifies the intent of the גמרא.

תוספות anticipates a difficulty:

ואף על גב דרבא לא הוה ידע הברייתא מדבעי מגופו משלם -

And even though רבא did not know of the ברייתא (and our interpretation of it), since רבא queried whether ה"נ צרורות is משלם מגופו or משלם, and if אבא knew of this הגופו, he should have known that מגופו משלם מגופו is what is the גמרא asking on רבא asking on ברייתא resolves it), when רבא obviously did not know of this ברייתא?!

responds:

מכל מקום דייק גמרא דנפשוט מינה תרוייהו - מכל

Nonetheless, the גמרא wants to infer from this ברייתא that we can resolve both queries of רבא (regarding whether he is משלם מגופו and whether רבא - (יש העדאה לצרורות) -

ודחי² לא נפשוט מינה לא הא ולא הא:

But the גמרא **rejected** this notion and concluded that **we cannot resolve from this** ברייתא **neither this** query of מגופו, **not this query** of העדאה.

SUMMARY

The גמרא only intended the resolve the queries (but not to ask on רבא)

THINKING IT OVER

-

¹ When the גמרא stated, אלא הא דבעי אלא the גמרא did not mean to ask a question on רבא, but rather the גמרא meant that now that we have this interpretation of the ברייתא, we can resolve both queries of רבא.

² See 'Thinking it over'.